

Էյֆելեան աշտարակը կրնանք համարել Պա-
րիսու յաղթանդամ շանթարգելն . նորա կանգ-
նուելէն մինչև ցարդ՝ նոյն քաղքին շէնքերն
կայծակի հարուածներէն լաւ պահպանուած
են , վասնզի , սա շարունակ իրեն կը ձգէ շան-
թերն և ուղղակի հողոյ մէջ խորասուզելով
կ'ոչնչացընէ անոնց աւերիչ արքասիքն : 1889
օգոստոս 10ին ուժգին կայծակ մը կ'իջնէ
այդ աշտարակին վրայ , սակայն այն երկաթեայ
վիթխարի զանգուածը և ոչ իսկ կը շարժի :
Դարձեալ կայծակն մարդուս վրայ իջած

միջոց՝ շատ քիչ անգամ կը մեղցընէ . ընդ-
հանրապէս կիսով չափ անդամաւոյժ կը դար-
ձունէ զայն , մարմնոյն վրայ եղած բոլոր
մազերն կ'այրէ , անմազ անմորուս կը թողու-
գմարդ , ինչպէս պատահած է նաւաստիի մը
1812ին : Զարմանալի է դարձեալ՝ որ կայծակը
իջնելով յօղացաւով ախտացեալի մը վրայ ,
բոլորովին նորա հիւանդութիւնն անցուցեր է :
Իսկ Արակոյ կը պատմէ՝ թէ կայծակ մը
իջնելով կաղամախի մը վրայ , փոխանակ
խորտակուելու՝ սկսեր է իսկոյն հասակնետել :

ՔԱՐՄԵՆ ՍԻԼՎԱ

ՅԱՏԼԱՆՏԵԱՆ ԱՎԿԻԱՆԱՅ

Իմ մանկութեան հանգուանակ
Լի զօրութեամբ և սրգով ,
Յաբին՝ գիմեն մաւնչելով
Քո թաղծալի տխուր կոհակը :

Եւս ի պարզի շարալլուկ՝
Օտարոտի պինդ բաղկաւ ,
Յողբս , ի կառաչ անզրբաւ ,
Ուռնուս աճես շառաչուկ :

Յանդուքն , անսաստ , միշտ մելի
Երկրին՝ որ կայ ի քուն խոր ,
Միշտ ալէժուփ , յերգըդ նոր
Խաղաղաւէտըն խմբի :

Թումբըս զինեւ ուամբարաակ
Ի նուանել զիս կանգնեցին ,
Ընդ քեզ պանդոյբըն կամին
Դաշն , Ովկիան , կռել կամակ :

Զուրցդ ի ցածնուլ վըստահին
Ի մըրըրկին կարապետ ,
Այլ ըմբըռնին յահափետ ,
Երբ ի մի շունչ թումբը քանդին :

Մանուկ տիոցս հանգուանակ
Անայր , ցաւոտ , փրփրակոյտ ,
Ինձ , Ովկիան , թուխ լայն , մուխ
Մըխեալ ի խոհ անգիտակ :

Թրգմ. Հ. Այսէն Ղազիկեան